

El senyor president:

Moltes gràcies, consellera. (*Aplaudiments*)

Senyor Rubén Ibáñez, té vosté la paraula.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Muchas gracias, presidente.

Molt honorable president.

Después de dos años, le voy a dar unos datos de la gestión de la vicepresidenta, que parece que usted no quiere conocer.

La señora Oltra ha multiplicado por diez las facturas en el cajón. O sea, se encontró en 7 y lleva 74 millones, por diez.

En 2016 ha gastado sin contrato más de 100 millones de euros, 100 millones de euros. A esto la señora Montón le llama pufos.

La intervención de La Generalitat dice que la señora Oltra fracciona contratos y que no se acredita la competencia del órgano que aprueba, adjudica y autoriza el gasto.

En 2016, la inversión en centros de mayores fue del 29%; en centros de menores, del 27%; en diversidad funcional del 9% y de inclusión social el 7%.

¿Le parece que olvidarse de las personas, esconder 74 millones de euros en el cajón o pagar más de 100 millones sin contrato es positiva la gestión?

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ibáñez.

Li contestarà el conseller d'hisenda.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

És bastant interessant la seua intervenció, quan resulta que enguany, per primera vegada, el pressupost de polítiques d'inclusió ha superat els 1.000 milions. Mai en la història (*aplaudiments*) de la Generalitat valenciana ha augmentat més de 1.000 milions.

Segona, segona, vostés deixaren 45.000 famílies de gran dependència sense ajudar. Nosaltres hem tingut de fer un pla triennal (*aplaudiments*) per a poder rebatre tot això.

Ja no n'hi han factures en els calaixos. ¡Ho feen vostés! (*Veus*) Nosaltres tenim la 410 i la 407 per a tindre-ho perfectament controlat i a la vista de tots. ¿Què passa, què passa? Que n'hi ha un senyor –que crec que és del vostre partit, no me'n recorde molt bé, que és un tal Montoro– que resulta que

ens dóna les possibilitats per a acabar amb tots els problemes de sanitat, amb tots els problemes d'educació, amb tots els problemes de dependència... Perquè nosaltres, malgrat agafar gran part dels diners que teníem d'altres funcions, les hem ficat en política social, i aixina i tot no tenim ni possibilitat d'arribar a la mitjana de la despesa per càpita d'Espanya.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyories, continuem amb la sessió de control, ara amb la pregunta que formularà, en nom del Grup Parlamentari Compromís, el síndic senyor Ferri. (*Veus*)

Senyories, escoltem amb silenci al senyor Ferri.

Quan vosté vullga, senyor Ferri.

El senyor Ferri Fayos:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor Puig, senyor president, com se nota que per a alguns «quanto mejor, peor para todos, buscando el suyo beneficio político». (*Rialles*) ¡Com se nota! (*Aplaudiments*)

Mire, també li deien algunes qüestions sobre l'homofòbia. Mire, per a mi i per al meu grup, almenys, donar suport a declaracions homòfobes és homofòbia, li moleste a qui li molesta. A nosaltres ens molesta qui dóna suport a les declaracions homòfobes.

I finalment, també recordar que la vicepresidenta està absent perquè està a Europa defensant les polítiques socials que el govern del Partit Popular no ha defensat mai, representant a la comunitat i a l'estat. (*Aplaudiments*)

Senyor president, hui la pregunta de Compromís és quin és el full de ruta per a convocar la societat valenciana a una gran mobilització unitària per a reclamar el tracte just.

Mire, el dia 5 de juny vosté ens va convocar a la seua de la Presidència de la Generalitat valenciana als representants dels grups polítics, a les universitats, als experts, als sindicats i la patronal per a analitzar en quin moment es troba l'anhelada reforma del sistema de finançament.

Pensem que eixes reunions són profitoses i que es compta amb tot el món és una qüestió que ens ha de preocupar i ens ha d'ocupar, perquè estem parlant d'una reivindicació que és extensa, que és majoritària dins la societat valenciana.

També va ser profitosa perquè l'expert que nosaltres hem designat, com a govern, a la comissió d'experts creada pel govern central, ens va explicar com avança una idea molt important, i és que esta reforma no pot ser un pegat sobre l'anterior, que esta reforma necessitem que siga profunda i que abandone l'*statu quo* actual.

Perquè este tema no és només... La reunió, com deia, va molt en la línia del procés participatiu i de concertació que ha iniciat el Consell, sobretot en temes de vital importància per a la nostra... per al nostre país. Perquè este tema no és només dels partits del Consell, este tema no és només dels partits que estem ací representats en les Corts Valencianes, és un tema del conjunt de la societat valenciana. I precisament els agents socials van ser els que van plantejar eixa necessitat d'una manifestació, d'una mobilització unitària sense precedents al nostre territori exigint un tracte just.

Sempre que hem parlat del problema del finançament o de la falta d'inversions en estes Corts o en qualsevol lloc, des de Compromís hem posat de manifest algunes qüestions. Primer, que tenim un problema amb els que diuen ací una cosa i fan la contrària a Madrid; que tenim un problema amb els que signen ací una declaració institucional dient que cal millorar els pressupostos i després en Madrid voten en contra de les esmenes que van encaminades a millorar eixos pressupostos. Eixos que intenten culpar a Compromís o als diputats del botànic en Madrid per no fer-li l'ona a un senyor que empara la corrupció i que maltracta als valencians i les valencianes, que ens maltracta, per cert, com feia abans, que tenia majoria absoluta i no necessitava els vots de ningú.

Però, senyor president, a banda dels *palmeros* de Rajoy, tenim un altre problema estructural, i és el de la invisibilitat. I és que el poble valencià és invisible per als qui manen a Madrid. Als ulls de qui governen a Madrid, ací no n'hi ha cinc milions de persones que tenen de tindre els mateixos drets que la resta. Són tractats com a ciutadans de segona, són tractats de vegades com a una colònia, i com a una colònia l'únic que ens queda és callar i pagar.

Per això, des de Compromís vam donar suport a eixa proposta dels sindicats i les organitzacions empresarials de plantejar una mobilització sense precedents unitària. Ja en 1977 alguns de vostés, el meu pare, la meua mare, van participar en un..., van eixir al carrer i van reclamar el nostre dret a l'autonomia i la nostra democràcia, la llibertat i l'amnistia. Demanaven autonomia, perquè molts sabien què era el centralisme, sabien què era un estat que arraconava la nostra llengua i la nostra cultura i que no ens permetia tindre una identitat pròpia.

Per això, el dissabte... Hui tenim una autonomia reconeguda sobre el paper, però no en la realitat, perquè tenim una autonomia trampa. Ens donen les competències, però no ens donen els recursos per a exercir-les. Estem en 2017 i el govern central encara ens menysprea i ens insulta i ignora els nostres somnis i castiga les nostres aspiracions.

Potser els molesta que ara tingam en esta terra un govern que ja no furta; potser els molesta que tingam un govern que execute la T2, amb zero euros del govern central; potser els molesta que ara els diners dels valencians vagen a educació, a sanitat, a dependència i no a la caixa B del seu partit.

Senyor president, el meu pare, la meua mare, vostés, van eixir al carrer per a reclamar una democràcia i autonomia. La meua generació hem omplert les places per a reclamar un futur millor per als valencians i les valencianes i proposar una nova manera de fer política.

Ara en el nostre país és el moment d'eixir junts, des del 15-M fins els que van córrer davant dels grisos, dels joves i dels

majors d'esquerres i de dretes, des de Pilar de la Horadada fins a Vinaròs.

Senyor president, ¿quin és el full de ruta del Consell per a eixir al carrer i deixar clar que no podran res davant un poble unit, alegre i combatiu?

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Ferri.

President del Consell.

El senyor president del Consell:

Moltes gràcies, president.

Senyores i senyors diputats.

El senyor president:

Un segon, un segon, president.

Senyories, demane silenci per a escoltar la resposta del president.

El senyor president del Consell:

Voldria abans de començar esta intervenció i contestar-li al senyor Ferri, que les primeres paraules foren de condol per la mort de Pasqual Batalla, primer tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Vila-real. Tot el suport al seu partit, a la seua família, a totes les persones que l'estimaven. I el meu reconeixement com a president de La Generalitat a una persona valencianista, una persona progressista, una persona oberta, una persona que precisament també va ser un d'aquells que fa quaranta anys van eixir cridant «llibertat, amnistia, estatut d'autonomia». *(Aplaudiments)*

Com vosté diu, ben prompte tindrem ja..., passarem l'equador d'esta legislatura, una legislatura crec que important de canvi, on el Consell tenia unes polítiques ben clares, tant socials com econòmiques, que a través de l'Acord del Botànic ens permeten la reparació, la reconstrucció i el renaixement de la Comunitat Valenciana.

Unes polítiques socials en sanitat, inclosió, que estan arribant a milions de valencians i de valencianes, que han vist millorada la seua vida. I unes polítiques econòmiques que servixen d'incentiu per a la recuperació de la nostra economia, amb un horitzó fonamental: crear ocupació de qualitat mitjançant una transformació del model productiu.

Ara bé, tots els indicadors econòmics i socials avalen eixa recuperació econòmica valenciana i l'augment de la confiança

és ben patent, però tenim un greu problema, un problema que ens impedeix créixer més, que ens impedeix créixer més ràpid i d'una manera inclusiva, ens impedeix millorar els serveis que prestem a valencians i valencianes i que hipoteca el nostre futur com a poble: l'infrafinançament, la llosa del deute de 44.000 milions d'euros i la infra inversió del Govern d'Espanya.

Com vosté sap, des del primer dia que vam prendre possessió, este Consell s'ha posat a treballar per aconseguir fer visible el problema valencià, reivindicar el canvi de model, acabar amb el pegat pervers del FLA i fer-ho no des del victimisme sinó des de la proposta i des del debat. I sobretot allò que vosté recalrava: unir a tota la societat valenciana. Crec que podem dir que estes primeres s'han complert en este temps per tal d'aconseguir l'encaix just de la Comunitat Valenciana a Espanya: finançament just, inversions justes i lleialtat institucional.

A hores d'ara, no hi ha cap dubte per part de ningú que la Comunitat Valenciana ha estat la pitjor tractada no només en finançament sinó també en inversions. Ho hem demostrat amb dades. Hem obert eixe treball sobre la condonació del deute i també tot el que significa l'infrafinançament.

Este treball, que s'ha desenvolupat durant estos dos anys ha estat clau per a esta propera negociació del nou sistema de finançament. Ara estem veent com s'està avançant en eixa comissió d'experts que nosaltres vam proposar. I, efectivament, crec que hi ha una qüestió que és ben clara: no es pot mantindre, com vosté ben dia, l'*statu quo*. Estem en un moment clau.

I, efectivament, l'altre dia, en la reunió del 5 de juny, vam estar parlant de quines tenien de ser les respostes i l'acompanyament. I hi ha una proposta damunt la taula que crec que és fonamental. Perquè, evidentment, este no és un problema dels polítics, no és un problema dels grups parlamentaris, és un problema de la societat valenciana, i aixina s'ha d'entendre. I, per tant, és evident que cal tindre una resposta de caràcter ciutadà.

Però des del Consell, i com a president, vull dir-li amb tota claredat que volem fer una màxima capacitat d'unitat possible. Hem de seguir eixe camí, com vosté també dia, i crec que eixe esperit d'unitat és el que ens pot ajudar definitivament a superar el problema valencià, perquè es tracta que funcionen millor les escoles, els hospitals, que les persones tinguen ajuda, que puguem fomentar l'ocupació, que tinguem de veritat, en tot el nostre potencial, la Comunitat Valenciana que se mereixen els valencians i les valencianes.

Per tant, el govern sí que va a treballar conjuntament amb tots vostés, amb els grups parlamentaris, amb tots els grups parlamentaris, també i fins i tot amb aquells que no estan en el parlament, també amb totes les persones i entitats cíviques per tal d'aconseguir una mobilització unitària a l'entorn del 9 d'octubre.

I com vosté molt bé dia, en l'any 1977 va hi haver una gran manifestació, la més gran manifestació que hi ha hagut unitària a este país i va ser una manifestació en què hi havia banderes de distints colors, n'hi havia mirades molt diferents, però tot el món era conscient que els valencians no ens podem quedar fora de l'estat de les autonomies, que

els valencians teníem dret perquè ho érem una nacionalitat històrica, som una nacionalitat històrica i ara ho hem de defensar una altra vegada. Ho hem de defensar sabent també que no se'ns ha tractat com calia als valencians.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, president.

Senyories, passem a la següent pregunta de control, la que formula ara, en nom del grup Ciudadanos, la síndica Carmen Sánchez.

Sí, quan vosté vullga.

La senyora Sánchez Zamora:

Moltes gràcies, senyor president.

El domingo se cumplieron dos años de la firma del pacto del Botánico, un documento que definieron como la hoja de ruta del gobierno valenciano. Y transcurrido este tiempo, pues parece que ha perdido el rumbo.

Mire, señor *president*, usted no formó un gobierno sino que formalizó un contrato con sus socios, pero no va más allá de un acomodo para sus necesidades de gobernabilidad. Una necesidad que está pagando con creces y que le va a hacer muy difícil poder mover a los *abutacados* sin que le muevan a usted del trono –George R.R. Martin estaría disfrutando.

Mire, señor Puig, formar gobierno es una cosa –usted lo ha conseguido, aunque con unos socios que miran España con desdén y recelo–, pero otra cosa muy distinta es gobernar, y usted está al frente de un desgobierno en el que la gestión está ausente, la descoordinación es la auténtica hoja de ruta y sus políticas se mecen entre el dogmatismo y el nacionalismo.

Señor Puig, usted se ha convertido en el presidente de su vicepresidenta, que es la que realmente manda en el Consell. Por lo tanto, usted es el vicepresidente de su vicepresidenta, que lo ha convertido en *vicetoda*. En fin, que lo digo porque la carga ideológica de su Consell escora en exceso hacia posiciones poco alentadoras.

Mire, en estos dos años hemos asistido impotentes a la multiplicación de cargos públicos con parientes y amiguets de la partitocracia y la transparencia ha quedado silenciada al respecto. Para este tema parece incomodar. Eso sí, siempre apoyados con la frase clave de su gobierno, la herencia recibida, que sí, que estamos de acuerdo, no deja de ser cierto, pero que delata su poca capacidad para gestionar la Comunidad Valenciana.

Ese déficit de gestión tiene su traducción en una ejecución presupuestaria pésima y este año sigue la misma tendencia. Y, mire, ya sé que me va a sacar sus tres grandes logros de la legislatura: la sanidad universal, la eliminación del copago y las Xarxa Llibres, que sí que estamos de acuerdo, son superimportantes. ¿Pero sabe